

Anotace

Plasty v oceánech pronikají stále hlouběji do životů rostoucího počtu lidí i ne-lidí, a představují tak rozsáhlý environmentální problém. Jeho podoba však není samozřejmá, stejně jako skutečnost, že vůbec mluvíme o problému. V této práci proto sleduji procesy ustavování reality plastů v oceánech, které probíhaly a stále probíhají v mnoha praxích (např. vědeckých nebo aktivistických), a jejich rámování právě jako problému. S pomocí konceptu kolektivu Bruno Latoura zasazují vznikání celého problému do historického kontextu. Plasty v oceánech nebyly po mnoho let jejich postupné akumulace viditelné, což způsobilo jejich nárůst do podoby masivního a nebezpečného hyperobjektu. Jeho zaznamenání bylo dílem mnoha jednotlivých praxí, díky nimž jsme se postupně učili plasty v oceánech vidět. To však nebylo jakýmsi neutrálním objevováním jejich reality – tato realita byla těmito praxemi různě ustavována, což mělo za následek její multiplikaci. Analyzuji proto reality vznikající v rámci třech projektů – The Ocean Cleanup, Wasteland, Adidas x Parley – včetně vzájemných vyjednávání o ontologii a estetice (smyslovém vnímání) problému, které umožňují mluvit pouze o jednom problému plastů v oceánech. Jeho důležitou součástí představuje tzv. imaginary. Většina z nás má dnes o podobě problému jakési povědomí, aniž by se s plasty v oceánech musela přímo setkat. To je dáno právě existencí imaginary, jako jakéhosi kolektivně sdíleného souboru představ nebo obrazů, které vzniká při snahách jednotlivých praxí konkrétní realitu problému dále komunikovat a které následně informuje jednání různých aktérů. Především díky tomuto imaginary se tedy problém plastů v oceánech stává kolektivním a veřejným tématem.